NEUVOSTOLAULUJA

NEUVOSTOLAULUJA

I VIHKO

KARJALAIS-SUOMALAISEN SNT:n
VALTION KUSTANNUSLIIKE
PETROSKOI—1951

СОВЕТСКИЕ ПЕСНИ

ВЫПУСК I

(на финском языке)
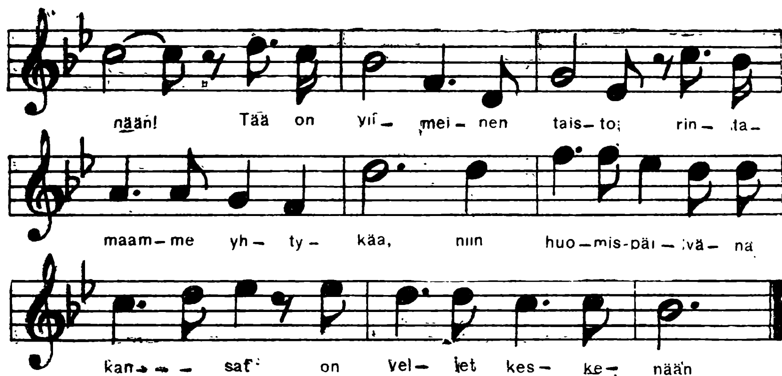
Toimittanut K. RAUTIO

Internationale

Sanat: E. Pottier

Säv. Pierre Degeyter

1. Työn or- jat, sor— ron yös —tä nous —kaa, maan
ää—riin kuu—luu kut—su— mus! Nyt rys—kyin mur-tuu pak— ko—
val — ta, tää on vii— me pon— nis— tus. Poh—ja
van—han jär— jes—tyk— sen hor—juu, or— ja —jouk— ko tais— to—
hon A—las lyö—kää ko—ko van—ha maail—ma, ja val— ta
tei—dän sii— loin on! Tää on vii— mei — nen
tais - to; rin — ta — maam- me yh— ty — kää, niin
huo—mis—päi—vä—hä kan— sat on vel—jet kes — ke—

1. Työn orjat, sorron yöstä nouskaa,
maan ääriin kuuluu kutsumus!
Nyt ryskyin murtuu pakkovalta,
tää on viime ponnistus.
Pohja vanhan järjestyksen horjuu,
orjajoukko taistohon!
Alas lyökää koko vanha maailma,
ja valta teidän silloin on!

Kerto: Tää on viimeinen taisto;
rintamaamme yhtykää,
niin huomispäivänä kansat
on veljet keskenään!

2. Ei muuta johtajaa, ei luojaa
kuin kansa kaikkivaltias;
se yhteisonnen säätää, suojaa,
se on turva tarmokas.

Eestä leivän, hengen, kunniamme
yössä sorron, turmion
kukin painakaamme palkeitamme,
kun käymme työhön, taistohon.

Kerto.

3. Työmiehet, kyntäjät ja kaikki
työkansan joukko nälkäinen,
maa meidän on ja olla täytyy,
vaan ei laiskain lurjusten.
Nälkä meill' on aina vieraanamme,
vaan kun korpit haaskoiltaan
me kerran kaikki karkoitamme,
niin päivä pääsee paistamaan.

Kerto.

Kantaatti Stalinille

Sanat: M. Injushkin — Säv. A. V. Aleksandrov

mf

1. Maan aa- - ri- ta ha- - rin ja
har- joil- la vuor- - - ten, miss kot- ka- kin
va- - - paa-na lii- - del- lä voi. *mf* siell
Sta- li- nin mai- ne, tuon rak- kaan ja
suu- ren, nyt lau- - luis-sa kan- - so- jen
kau- neim-min soi. *f* Siell' Sta- li- nin
mai- - ne, tuon rak- kaan ja suu- ren, *p* nyt

lau– – luis– sa kan– so– jen kau– neim– min soi. Niin
kau– neim– min soi.' Siell'
Sta– li– nin– mai– ne, tuon rak– kaan ja
suu– ren, nyt lau– – luis - sa kan– – so– jen
kau– neim – min soi!. Kau– neim– min soi!

1. Maanääriltä ääriin ja harjoilla vuorten,
miss' kotkakin vapaana liidellä voi,
:,: siell' Stalinin maine,
tuon rakkaan ja suuren,
nyt lauluissa kansojen kauneimmin soi. :,:

2. Niin laulu tää lentää kuin lintunen vapaa
ja kansojen sortajiin kauhua tuo.
:,: Ei kohtaa se rajaa,
ei esteitä tapaa,
kun kiirivi ilmoille laulun tään vuo. :,:

3. Ei ruoska, ei kuulat voi esteitä luoda,
se intoa barrikaadeillekin tuo.
Myös soturit Kiinan
jo laulavat tuota,
ja rikshaan ja kuliinkin voimaa se luo. :,:

4. Maan ääriltä ääriin ja harjoilla vuorten,
miss' koneitten potkurit laulella voi,
:,: siell' Stalinin maine,
tuon rakkaan ja suuren,
nyt lauluissa kansojen kauneimmin soi.

Siell' Stalinin maine,
tuon rakkaan ja suuren,
nyt lauluissa kansojen
:,: kauneimmin soi! :,:

Rauhan laulu

Sanat: I. Frenkel **Säv. V. Belyi**

1. Rai- voi-san rie-hun-nan hur- jis- tu- van
her- rat on liet- so- neet ar- mot- to- man
Mil- joo- nat vas- taan kun käy jou-kot- tain
ar- mei- ja Rau- han on voi-mak-kain! Käy rau-han
voi- mat ain van- kem- mik- si, kun kan- sain
täh- to hor- ju ei! Ja an- ka-
ram- min kuin lyk- kein jys- ke soi var- mat
aa-net — Ei so- taa. ei

1-2. 3.

ei!

1. Raivoisan riehunnan hurjistuvan
herrat on lietsoneet armottoman.
Miljoonat vastaan kun käy joukottain,
armeija Rauhan on voimakkain!

Kerto: Käy rauhan voimat
ain vankemmiksi,
kun kansain tahto horju ei!
Ja ankarammin
kuin tykkein jyske
soi varmat äänet:
— Ei sotaa, ei!

2. Sotaa ei päästetä puhkeamaan,
poikamme kasvavat rakentamaan.
Ampumahaudat ei raadella saa
tannerta maamme viljavaa!

Kerto.

3. Atomipommikin tehoton on,
kansan on kunnia lahjomaton.
Me patriootteina isäimme maan
käymme sen vapautta puolustamaan.

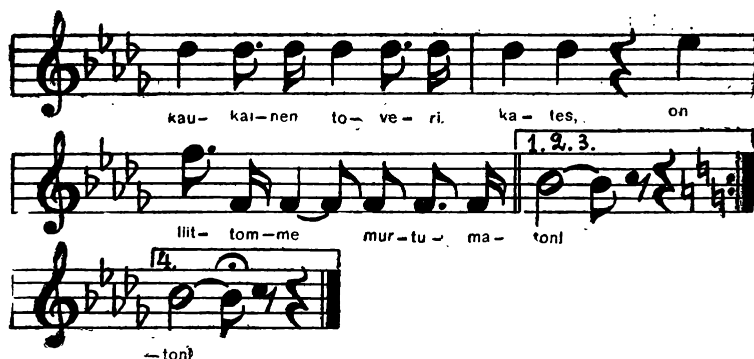
Kerto.

Suo, kaukainen toveri, kätes

Sanat: A. Sofronov

Säv. S. Katz

1 Rin- nan ri- vis- tos- sä kun kul- je- taan,
työn ja tais- ton tie- tä saa - vu - te - taan
rau- ha kes- tä- vä, ni työn ih - mis- ten
tur- vaa on- - nen' ai- nai- sen. Suo,
kau- kai- nen to- ve- ri, kä- tes, pää-
mää- rä meill' yh- tei- nen, on Vaikk'
an- ka- ra lie taa tais- to- jen tie on
liit- to mur- tu- ma- ton! Suo,

1. Rinnan rivistössä kun kuljetaan,
työn ja taiston tietä saavutetaan
rauha kestävä, mi työn ihmisten
turvaa onnen ainaisen.

Kerto: Suo, kaukainen toveri, kätes,
päämäärä meill' yhteinen on.
Vaikk' ankara lie
tää taistojen tie,
on liitto murtumaton!
Suo, kaukainen toveri, kätes,
on liittomme murtumaton!

2. Nuoren elon onni varmennetaan.
Nuoriso, käy rauhaa puolustamaan!
Konsaan fasismi ei elpyä saa, —
vartiossa valvokaa!

Kerto.

3. Emme salli päivän synkentyvän,
tuomitsemme sodan sytyttäjän!

Rauhaa vartioimme näin, puolustain,
olkoon ruuti kuiva ain!

Kerto.

4. Laulut ystävyyden helkkyen soi!
Ystävyytemmehän voimamme loi!
Yhteisrintamana näin taistellen
käymme tietä voittojen.

Kerto.

Moskovani

Sanat: M. Lisjanski ja S. Agranjan

Säv. I. Dunajevski

1. O-len pal-jon ma maa-ta kul-ke-nut, a-join
kor-suis-sa-kin yö-py-en. O-len
cresc.
kuo-lon-kin tus-kat' tun-te-nut, e-ron
kal-hon ja rak-kau-den. Vaik-ka
kul-ki mun tie-ni min-ne, su-a
yl-pee-na muis-tel-la saa O-ma
kal-le-hin kau-pun-kim-me! Mi-nun
kul-tai-nen Mos-ko-va! Ovat – va!

1. Olen paljon ma maata kulkenut,
ajoin korsuissakin yöpyen.
Olen kuolonkin tuskat tuntenut,
eron kaihon ja rakkauden.
Vaikka kulki mun tieni minne,
sua ylpeenä muistella saa.
Oma kallehin kaupunkimme!
Minun kultainen Moskova!

2. Ovat liepeilläs lehdot rakkahat,
joen virtaisan hopeavyö.
Tori punainen, suuri, mahtava,
kajahtain kellot Kremlin lyö.
Kylät, kaupungit kautta maamme
sinun maineestas kertoilevat.
Oma kallehin kaupunkimme!
Minun kultainen Moskova!

3. Ain on muistissa syksy ankarin,
tankit ryskyi ja ammukset löi.
Ikimaineen sai uljaat sankarit,
sinun poikasi urotöin.
Sua konsaan me salli emme
vihollistemme lannistavan.
Oma kallehin kaupunkimme!
Minun kultainen Moskova!

4. Voiton aurinko yllä Moskovan
sätein kirkkahin loistakohon.
Terve, kaupunki maamme valtavan,
missä johtaja, Stalin on!
Olet ylpeys kansojemme;
ikimaineen ja kunnian saat.
Oma kallehin kaupunkimme!
Minun kultainen Moskova!

Pois lentävät muuttolinnut...

Sanat: M. Isakovski **Säv. M. Blanter**

Jo len– tä– vät, taas muut–to– lin– nut syys –
tai– va– han siin–nos– sa pois, ne
len– tä– vät pois kau–ko– mai– hin, mut
en mi– nä läh– te– ä vois. En
hyl– kää mä maa– ta– ni kos–kaan, on
rak– ka–hin syn– ty– ma– maa! En
kai– paa mä Af– ri – kan ran– taa, en ou–to–jen
aa– vo– jen taa. Sain sen.

1-2-3 4.

1. Jo lentävät taas muuttolinnut
syystaivahan siinnossa pois,
ne lentävät pois, kaukomaihin,
mut en minä lähteä vois.
En hylkää ma maatani koskaan,
oot rakkahin, syntymämaa!
En kaipaa ma Afrikan rantaa,
en outojen aavojen taa.

2. Sain maita ja mantuja kiertää
ma taistelutaipaleellain,
mut ankeus ahdisti rintaa
siell' kaukana kulkiessain.
Sun luoksesi aatokset kantoi
ain seurassa ystävien,
ja velvollisuutemme kallein
oli tahtosi täyttäminen.

3. Vaikk' kahlasin liejut ja lietteet
ja jäätyä viimoissa sain,
niin toistaisin kaikki ne retket,
jos vaadit sa lähtemään vain.
Kaikk' toiveeni, haaveeni liittyy
sun onneesi, syntymämaa.
Sun tiehesi voittoisaan, suureen
en tiedä ma verrattavaa!

4. Pois lentävät taas muuttolinnut.
Ne lämmintä etsiessään
pois lentävät outoihin maihin,
mut tänne ma ainiaaks jään!
En hylkää ma maatani koskaan,
sen rakkaita rantoja, en!
On muualla aurinko vieras,
en kaipaa ma lämpöä sen.

Nuori kaarti

Sanat: A. Bezymenski

1 Nyt ees- päin huo- men- koit- - toon ain tiem- me tais- toon
vie. lip- pum- me viem- me voit- - toon ve-
ri- nen vaikk ois tie Roh- keek- si as- kel,
ees- päin vaan, pu- nai- nen lip- pu joh- ta- maan Me
oom- me nuo- ri kaar- ti raa- ta- ja- rah- va-
han! Me oom- me nuo- ri kaar- - ti raa-
ta- ja- rah- va- han!

1. Nyt eespäin huomenkoittoon
ain tiemme taistoon vie,
lippumme viemme voittoon,
verinen vaikk' ois tie.

Rohkeeksi askel, eespäin vaan,
punainen lippu johtamaan.
:,: Me oomme nuori kaarti
raatajarahvahan! :,:
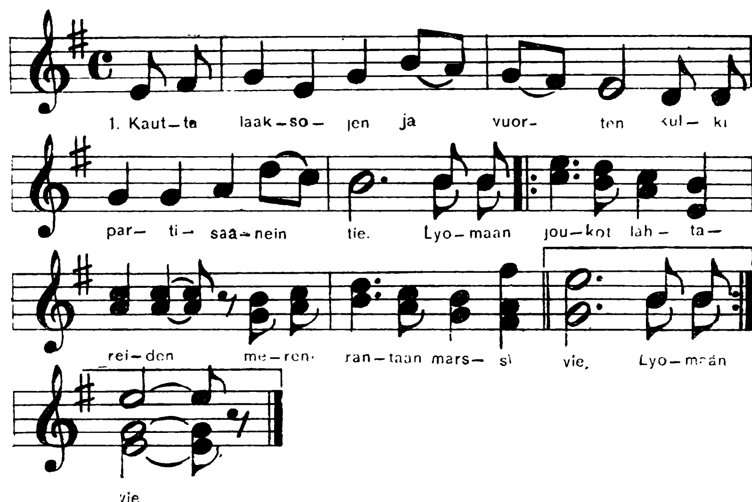
2. Me saimme orjain lailla
herroille raataa vain,
niin vapautta vailla
nuoruuden kuihduttain.
Ja henkemmekin kahli yö,
niin synkeää on orjan työ.
:,: Nyt taistoon, nuori kaarti
raatajarahvahan! :,:

3. Ja vieri hikivirrat,
kun piiska viuhuin soi,
herroille helski pirrat
ja rikkautta loi.
Mut joukkoon, työssä karaistuun,
sai uskalluskin taisteluun.
:,: Nyt taistoon, nuori kaarti
raatajarahvahan! :,:

4. Nyt tullos lipun juureen!
Kaikk' nuoret, rientäkää!
Rakennustyöhön suureen
nyt innoin yhtykää!
Työ valtiaaksi nostetaan
niin kansojen kuin kaiken maan.
:,: Nyt taistoon, nuori kaarti
raatajarahvahan! :,:

Partisaanilaulu

Sanat: S. Alymov **Venäl. kansansävelmä**

1. Kautta laaksojen ja vuorten
   kulki partisaanein tie.
   :,: Lyömään joukot lahtareiden
   meren rantaan marssi vie. :,:

2. Punaliput taistonhurmein
   voitokkaina hulmuaa,
   :,: Priamurin partisaanein
   eskadroonat vaeltaa.

3. Eikä maine vuotten noiden
   joudu koskaan unhoksiin.
   :,: Partisaanit rynnäköiden
   valtasivat kaupungin. :,:

4. Mielessämme säilyy kauan,
niinkuin soihtu kirkkahin,
:,: öiset tuimat taistot Spasskan,
päivät Volotshajevskin. :,:

5. Turma tuotiin lahtareille,
atamaanit murskattiin,
:,: Tyynen meren rantamilla
heidän tiensä päätettiin. :,:

Laulu sisseistä

Sanat: M. Isakovski

Säv. V. Zaharov

1. Oi, te us– vai– set met–si–en lou– – kot, oi, te

tan– te– ret niin ko– – toi– set! Lan– ti

rei– kel– le sis– si– en jou– kot kon– da–

tak– sen– sa vi– hol– li– set. Hei! — Lah– ti

ret– kel– le sis– si– en jou– kot koh– da–

tok–sen– sa vi– hol– li– set. Jää–hy– –paini

1. Oi, te usvaiset metsien loukot,
oi, te tanteret niin kotoiset!
:,: Lähti retkelle sissien joukot
kohdataksensa viholliset. :,:

2. Jäähyväisensä jäi sananparteen:
„Viestin vierrämme taas. Heipä hei",
:,: kun Smolenskin he maantien varteen
veron vieraille valmiiksi vei. :,:

3. Kuokkavieraatpa tanterellamme
saivat kuulista kestityksen.
:,: Sissit kostivat murheistamme,
kyynelistämme kärsimysten. :,:

4. Lepopaikkoja rosvoilta puuttui,
tuliviima löi päivin ja öin.
:,: Koko seutu jo kuumaksi muuttui:
sissit liikkuivat sankarin töin. :,:

5. Tuli kutsutta ryövärihoukot,
täältä hautansa löysivät vain.
:,: Oi, te, usvaiset metsien loukot!
Kotiseutuni, kalleimpain! :,:

Kaartilaisten marssilaulu

Sanat: A. Tshurkin **Säv. V. Solovjov-Sedoi**

1. Ees– päin ees– päin reip– pa– has– ti

mars– sim– me, to– mu– pil– – vet

jäl– keen jää. Mei– tä joh– – taa

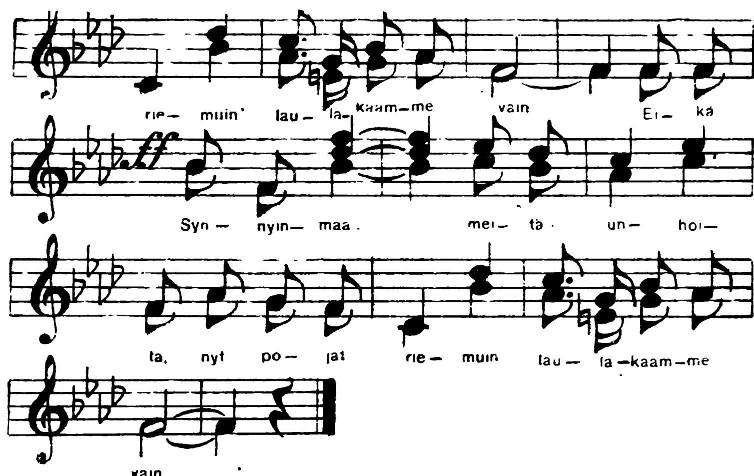
Sta– li– ni– lais– mar– salk– kam– me tais– ton

tie– tä y– le– vää. –vää. Mars– si– vat

kaar– tim– me, ain ul– ja– hat, mars– si– vat

po– jat nuo– ret, reip– pa– hat. Ei– kä

Syn– nyin– maa mei– tä un– hoi– ta, nyt po– jat

1. Eespäin, eespäin reippahasti marssimme,
tomupilvet jälkeen jää.
:,: Meitä johtaa Stalinilais-marsalkkamme
taiston tietä ylevää. :,:

Kerto. Marssivat kaartimme, ain uljahat,
marssivat pojat nuoret, reippahat.
:,: Eikä Synnyinmaa meitä unhoita,
nyt pojat riemuin laulakaamme vain. :,:

2. Synnyinseutu kallis olet isiemme,
Venäjämme pyhä maa.
:,: Aurinkona tähti kirkas Kremlimme
yli maitten loistaa saa. :,:

Kerto.

3. Uljuutemme perintö on isiltämme!
Lyömme viholliset maan,
:,: puoltain omaa Neuvostojen maatamme,
kallehinta sotilaan. :,:

Kerto.

Punalaivastolaisten laulu

Sanat: N. Lobkovski

Säv. A. V. Aleksandrov

1. Me– ri rau– ha– ton taa– sen kuo– hut myrs– kyn
lail– la kii– dät– tää. Kil– van lai– nei– den kans– sa
lau– lut se kau– ko– mail– le lii– dät– taa. Ei syy– tä
it– kuun oo vai– moil– lam– me siis kyy– ne– leen– ne kui– vat–
kaal Ei myrs– ky es– tä voi mat– ko– jam– me, viel ko– ti–
ran– taan saa– vu– taan. Ei syy– tä –taan.

1. Meri rauhaton taasen kuohut
myrskyn lailla kiidättää.
Kilvan laineiden kanssa laulut
se kaukomaille liidättää.

:,: Ei syytä itkuun oo vaimoillamme,
siis kyyneleenne kuivatkaa!
Ei myrsky estää voi matkojamme,
viel kotirantaan saavutaan. :,:

2. Vaikka raskas on eron hetki,
ilomielin kohdataan.
Maljan juomme, kun päättyy retki,
ja rakkaitamme juhlitaan.
:,: Ei myrskytuulet, ei matkan vaivat
voi merimiestä peljättää.
He valppahasti ohjaa laivat,
ei vaarakaan voi yllättää. :,:

3. Taisteluihin me käymme rinnan
niin kuin veljet konsanaan.
Kodin puolesta kallehimman
me oomme valmiit antamaan.
:,: Kuohukoon aallot, mylviköön myrskyt,
vaviskoon vainolaisemme!
Ne surut leskein, kyyneleet orpoin
me kaikki heille kostamme. :,:

Ilta redillä

Sanat: A. Tshurkin **Säv. V. Solovjov-Sedoi**

1. Kas, veik-ko-set, näin me lau-lam-me vaan, jo
kran-nik-ko taak-sem-me jää, ja
reip-paas-ti saa sen taas al-ka-maan vain
kap-tee-ni har-ma-ja pää. Jää
rau-haan, kau-pun-ki kal-lein, nyt
täy-tyy aa-val-le rien-tää. Käy
rus-kot-ta-maan yö val-le-tes-saan, ja
lii-nat ne hui-mu-vat vain. Jää

rau – haan kau– pun– ki kal – lein nyt
täy – tyy aa – val –le rien – taa Käy
rus – kot – ta – maan yö val– je – tes– saan, ja
lii – nat ne hul – mu –vat vain. On vain

1. Kas, veikkoset, näin me laulamme vaan,
   jo rannikko taaksemme jää,
   ja reippaasti saa sen taas alkamaan
   vain kapteeni harmajapää.

Kerto: :,: Jää rauhaan, kaupunki kallein,
nyt täytyy aavalle rientää.
Käy ruskottamaan yö valjetessaan,
ja liinat ne hulmuvat vain. :,:

2. On iltamme taas niin oivallinen,
   voi laululla tulkita vain
   sen kauneuden — ja ystävyyden,
   mi yhdistää miehistön ain.

Kerto.

3. Niin tyyneksi saa, kun verhoelee
   jo usvalla maan, ulapan.
   Kun mainingit käy ja keinuelee,
   taas soi sävel harmonikan.

Kerto.

Kaunis puisto kevätkukkinensa

Sanat: S. Alymov **Säv. B. Mokrousov**

1 Kau– nis puis– to ke– vät– kuk– ki– nen– sa
kau– ni– him– mat nei– dot ke– vä– sin
Koh– taat ar– maas il– loin puis– to– tiel– lä, sil– loin
tun– tuu e – lo i – ha – nal– ta niin. Ah!
Koh– taat ar– maas il– loin puis– to– tiel– lä, sil– loin
tun– tuu e – lo i – ha– nal – ta niin.

1. Kaunis puisto kevätkukkinensa,
kaunihimmat neidot keväisin.
:,: Kohtaat armaas illoin
puistotiellä, silloin
tuntuu elo ihanalta niin. :,:

2. Onneni ei kaukanakaan liene,
vuotan alla armaan akkunan.
:,: Tule, kultaseni,
kaipaa sydämeni!
Sinua ma nähdä halajan! :,:

3. Elämässä on jos jonkinmoista,
myrskypilvet joskus yllättää.
:,: Tuuli pilvet poistaa,
aurinkoinen loistaa,
kirkkaana taas taivas sinertää. :,:

4. Kaunis puisto kevätkukkinensa,
kaunihimmat neidot keväisin.
:,: Kohtaat armaas illoin
puistotiellä, silloin
tuntuu elo ihanalta niin. :,:

Kukkii heisipuu

(Elokuvasta „Kubanin kasakat“)

Sanat: M. Isakovski **Säv. I. Dunajevski**

1. Pel – to – pu – ron luo – na kuk – kii hei – si –
puu, nuo – ru – kai – seen· sie – vään
nei – to ra – kas – tuu... Rak – ka – us täa
mul – – le huo – len. har – min to
tun – nus – taa en toh – – di, ker – to – a en
voi, tun – nus – taa en toh – di.
ker – to – a en voi.

1. Peltopuron luona kukkii heisipuu,
nuorukaiseen sievään neito rakastuu...
Rakkaus tää mulle huolen, harmin toi,
:,: tunnustaa en tohdi, kertoa en voi. :,:

2. Nuorukainen siitä lainkaan tiedä ei,
että rauhan multa rinnastani vei.
Kukkimasta lakkaa pellon heisipuu,
:,: rakkaus ei sammu, yhä voimistuu.

3. Yhä kiihkeämmin häntä rakastan, —
kertoako siitä? Kuinka uskallan?
Kuljen enkä tohdi purkaa tunteitain.
:,: Arvaahan jo itse, rakas, kalleimpain! :,:

SISÄLTÖ

Художник *З. Львович.*
Редактор *В. Левянен.*
Технический редактор *Т. Евсеева.*
Корректор *А. Сунелл.*

Сдано в набор 2/III-51 г. Подписано к печати 7/V-51 г. Е—03827.
1,13 печ. листа. 51800 знаков в печ. листе. 1,5 уч.-изд. [illegible]издат № 50.
Тираж 3000 экз. Бумага 84x108 1/32=0,57 бумажного—[illegible] печ. листа.
Заказ № 299. Цена 1 руб. 50 коп.

Книжная типография Полиграфиздата при Совете Министров КФССР
г. Сортавала, Карельская д. 32.